

СКРИНЬКОВСЬКИЙ

Руслан Миколайович

член-кореспондент Української академії наук, член НТШ,
заступник декана факультету економіки та підприємництва
Львівського університету бізнесу та права

ПРОЦЕВЯТ

Оксана Семенівна

студент, Національний університет "Львівська політехніка"

ЦИБУЛЬСЬКИЙ

Юрій Ігорович

студент, львівський державний університет внутрішніх справ

Тези на конференцію

КОНЦЕПЦІЯ ПРОЦЕСНО-СТРУКТУРОВАНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ**CONCEPT OF PROCESS-STRUCTURED MANAGEMENT**

В даний час менеджмент займає одну із ключових позицій в системі розвитку виробничо-господарських структур (ВГС – промислові, транспортні підприємства, страхові організації, фінансово-кредитні установи тощо). Основними положеннями сучасного менеджменту є дослідження і визначення чіткої послідовності побудови та застосування системи функцій та методів менеджменту, процедур прийняття управлінських рішень, зокрема щодо інноваційного розвитку ВГС (позиція Наукової школи менеджменту Української академії наук – НШМ УАН). Сьогодні системи менеджменту вітчизняних підприємств характеризуються:

- 1) недостатньою ефективністю;
- 2) відсутністю комплексності;
- 3) низьким рівнем структурованості.

Необхідність вирішення вищезазначених проблем зумовлює необхідність побудови процесно-структурованої системи менеджменту [1 – 6] (Ю.І. Цибульський, О.С. Процевят).

Виконані дослідження (зокрема праці [6]) дають змогу стверджувати, що:

- менеджмент – це цілеспрямований вплив на колектив працівників або окремих виконавців з метою виконання поставлених завдань та досягнення визначених цілей [1, с. 16; 3, с. 103] (О.С. Процевят).

- процесно-структурований менеджмент (PS-менеджмент) ґрунтується на концепції, відповідно до якої [1; 2] (Р.М. Скриньковський, НШМ УАН): менеджмент розглядається як процес, що є послідовністю певних завершених етапів (реалізація конкретних функцій менеджменту; формування методів менеджменту; формалізація методів менеджменту; забезпечення управлінського впливу на засадах керівництва), кожен з яких має свою структуру, що в сукупності забезпечують здійснення управлінського впливу керуючої системи на керовану з метою досягнення цілей організації у відповідних умовах функціонування. Систему PS-менеджменту складають наступні елементи [1; 2; 4; 6]:

- 1) системи організації:

а) керуюча – K_1 (підсистема організації, основним завданням якої є вироблення управлінських рішень, з допомогою яких здійснюється вплив на K_2 (див. нижче). K_1 складається з апарату управління, засобів і технології управління тощо),

б) керована – K_2 (підсистема організації, яка під впливом управлінських рішень забезпечує досягнення цілей організації. Ключовим елементом K_2 є виробничий персонал, які впроваджують у життя управлінські рішення вищого керівництва (R_2 – див. нижче), здійснюють реалізацію планів організації та зайняті безпосередньо створенням матеріальних цінностей – продукції, послуг);

2) функції PS-менеджменту:

а) загальні – F_1 (види управлінської діяльності, які беруть участь в усіх управлінських процесах. До F_1 належать: планування, організування, мотивування, контролювання та регулювання),

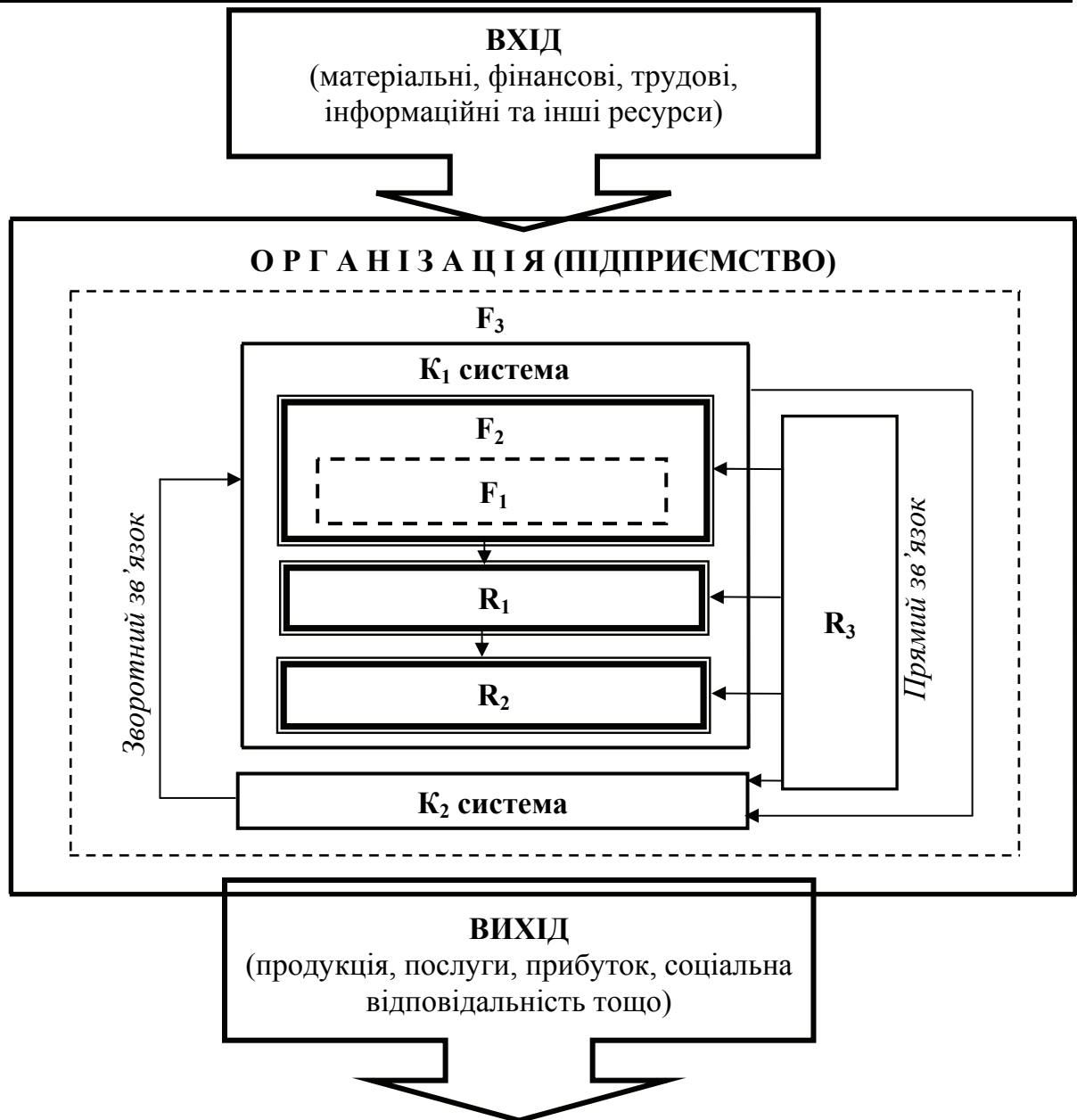
б) конкретні – F_2 (види управлінської діяльності, з допомогою яких здійснюються певні управлінські процеси (управління об'єктами, процесами, елементами виробничо-господарської діяльності), та які реалізуються за допомогою F_1),

в) об'єднувальна – F_3 (вид управлінської діяльності, який на засадах лідерства та влади забезпечує виконання функцій менеджменту, формування методів менеджменту та їх трансформацію в управлінські рішення шляхом використання комунікацій. Об'єднувальною функцією менеджменту є керівництво);

3) методи PS-менеджменту – R_1 (способи і прийоми впливу K_1 на K_2 на різних рівнях і ланках управління – підприємство, підрозділ, служба тощо);

4) управлінські рішення – R_2 (формалізований на альтернативних засадах метод менеджменту, за допомогою якого K_1 отримує можливість безпосередньо впливати на K_2);

5) комунікації (комунікаційний процес) – R_3 (обмін інформацією, її змістом між двома і більше людьми – працівниками) [1; 2; 4] (рис. 1) (Р.М. Скриньковський, НШМ УАН).

Умовні позначення – елементи системи PS-менеджменту:

K_1 – керуюча система організації; K_2 – керована система організації; F_1 – загальні функції PS-менеджменту; F_2 – конкретні функції PS-менеджменту; F_3 – об’єднувальна функція PS-менеджменту (керівництво); R_1 – методи PS-менеджменту; R_2 – управлінські рішення; R_3 – комунікації (комунікаційний процес)

Рис. 1. Модель процесу та елементи системи PS-менеджменту

[[1, с.18; 6] (Р.М. Скриньковський, НШМ УАН)]

Варто зауважити, що система PS-менеджменту повинна враховувати систему визначення результату економічної діяльності підприємства “інформація – ресурс – час” [1, с. 23] (Ю.І. Цибульський).

Література

1. Скриньковський Р.М. PS-менеджмент: концепція та еволюція / Р.М. Скриньковський,

Т.Б. Процюк // Економіка. Фінанси. Право. – 2013. – № 8. – С. 15 – 23.

2. Скриньковський Р.М. Концепції PS-менеджменту та PS-маркетингу: компедіум / Р.М. Скриньковський // Економіка. Фінанси. Право. – 2013. – № 11. – С. 42.

3. Процюк Т.Б. Концептуальні засади процесно-структурованого менеджменту / Т.Б. Процюк,

Н.А. Степанюк, Р.М. Скриньковський // Вісник Волинського інституту економіки та менеджменту. – 2013. – № 7. – С. 101 – 107.

4. Скриньковський Р.М. Інвестиційна привабливість підприємства на мікрорівні у схемах та таблицях / Р.М. Скриньковський, Т.Б. Процюк; Наукова школа менеджменту Української академії наук. – Хмельницький: Видавець ФО-П Стасюк Л.С., 2013. – 48 с.

5. Скриньковський Р.М. Теоретичні і прикладні проблеми моделювання сталого розвитку

економічних систем: [монографія] / під заг. ред. Т.В. Орехової; відп. ред. О.Л. Некрасова. – Донецьк: “Сучасний друк”, 2013. – 467 с. (Янковська Л.А., Скриньковський Р.М. Розділ 2. підр. 2.9. Менеджмент як чинник формування інвестиційної привабливості. – С. 137 – 142).

6. Мескон М.Х. Основы менеджмента: [пер. с англ.] / М.Х. Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоури. – М.: Дело, 1992. – 702 с.

КОНСУЛЬТАЦІЇ

Щодо справляння орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності

Матеріал підготовлено відповідно до Узгаальноючої податкової консультації щодо орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, затвердженої Наказом Міндоходів України від 16.01.2014 р. № 25.

Договір оренди землі – це договір, за яким орендодавець зобов'язаний за плату передати орендареві земельну ділянку у володіння і користування на певний строк, а орендар зобов'язаний використовувати земельну ділянку відповідно до умов договору та вимог земельного законодавства (стаття 13 Закону „Про оренду землі”).

Згідно із статтею Закону „Про оренду землі” **орендна плата за землю** – це платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою.

Питання оподаткування земельних ділянок регулюються Податковим кодексом України.

Згідно з п.п. 14.1.147, п. 14.1 ст. 14 ПК **плата за землю** – загальнодержавний податок, який справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності.

Орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності – обов'язковий платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою (п.п. 14.1.136 ПК).

Отже, орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності визначається податковим законодавством як загальнодержавний податок.

Справляння плати за землю здійснюється відповідно до положень розділу XIII Податкового кодексу.

Як встановлено підпунктом 288.5.1 пункту 288.5 статті 288 Податкового кодексу розмір орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу не може бути меншою для земель сільськогосподарського призначення – розміру земельного податку, що встановлюється розділом XIII Податкового кодексу, для інших категорій земель – трикратного розміру земельного податку, що встановлюється розділом XIII Податкового кодексу, та не може перевищувати, зокрема, для інших земельних ділянок, наданих в оренду, - 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

А саме, у п. 272.1. розділу XIII Податкового кодексу встановлюються ставки земельного податку за один гектар сільськогосподарських угідь у відсотках від їх нормативної грошової оцінки у таких розмірах: для ріллі, сіножатей та пасовищ - 0,1, для багаторічних насаджень - 0,03.